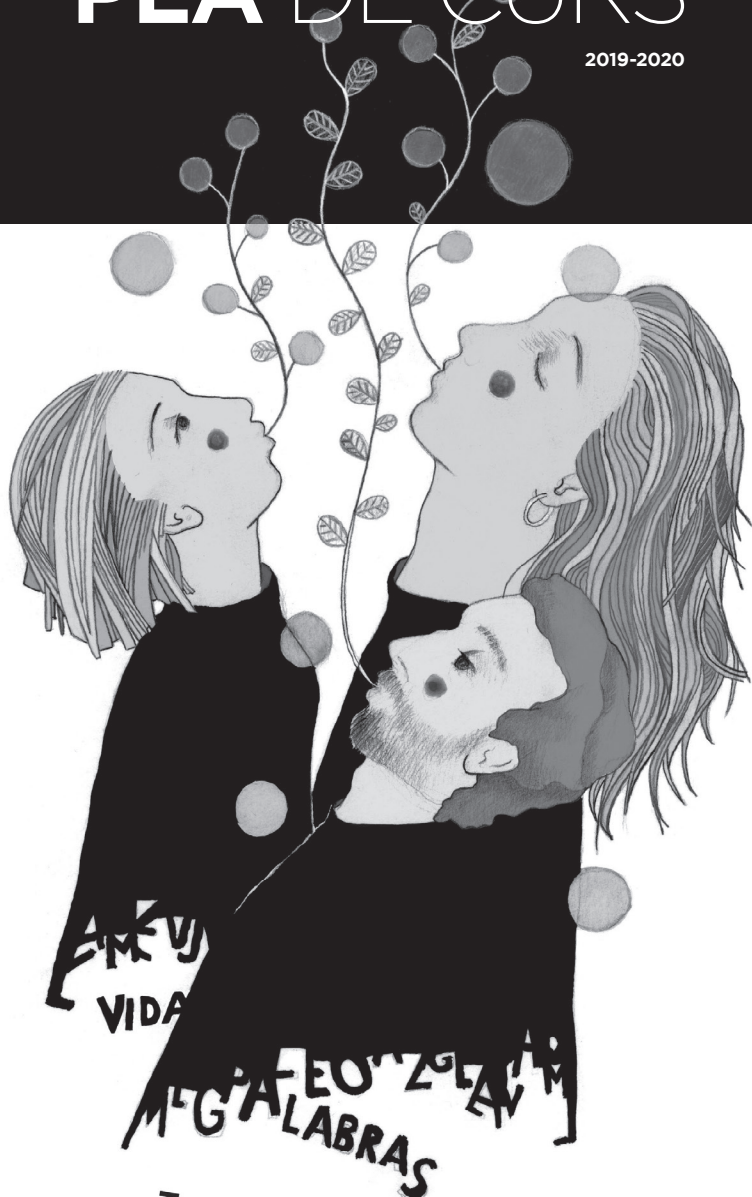

PLA DE CURS

2019-2020

Tu tens paraules de vida eterna
Tú tienes palabras de vida eterna
(Jn 6, 68b)

Índex

Calendari del curs 2019-2020	3
Introducció.....	5
Revisió de vida	9
Estudi d'evangeli	19
Annexos	28

Calendari del curs 2019-2020

	12 D'OCTUBRE Jornada General 2019	16 DE NOVENBRE 1ª Jornada de Formació 2019
15 DE FEBRER Recés 2020	21 I 22 DE FEBRER Jornades de Consiliaris 2020	29 DE FEBRER Jornada d'estudi de la POC 2020
	21 DE MARÇ 2ª Jornada de Formació 2020	DEL 9 AL 12 D'ABRIL Setmana Santa 2020
25 D'ABRIL Jornada de Comunicació 2020	16 DE MAIG Jornada de Responsables 2020	DEL 17 AL 21 D'AGOST Exercicis d'estiu 2020

→ Introducció

PLA DE CURS 2019-2020

«Tu tens paraules de vida eterna» (Joan 6,68b)

Línia d'actuació: La formació a l'ACO

Abans de tot, recordem les línies d'actuació que van sortir de l'XI Consell a Begues del 19 al 21 de maig de 2017:

Intensificar la corresponsabilitat de la militància (curs 2017-2018)

assegurar una bona iniciació al Moviment (curs 2018-2019)

millorar la formació i orientar-la a preparar consiliaris i consiliàries laics (curs 2019-2020)

El curs passat es va enllestir el Pla de Formació del moviment aprovat pel Comitè Català el 16 de març de 2019. Durant aquest curs i els vinents la comissió de formació l'anirà concretant i posant en pràctica, partint de les necessitats dels i les militants del moviment.

Per tant, hi haurà una forta relació i complementarietat del Pla de Curs amb el Pla de Formació a l'hora d'aprofundir que l'ACO és un moviment educatiu. Tal com diu el Document d'Identitat de l'ACO: «Una característica de l'ACO, heretada de la JOC, és que som un moviment educatiu. Perquè:

»-La nostra reflexió personal o en grup parteix sempre de la vida, dels fets, de les situacions concretes. Això ajuda que tothom participi i expressi les seves vivències, necessitats i aspiracions.

»-Respecta els processos de cada persona, i l'ajuda a créixer en la fe i a assumir el seu compromís en la vida, amb accions que siguin possibles. Impulsa cap a la coherència amb les opcions preses.

»-Potencia la relació i la comunicació entre companys de treball, veïns, etc.»

El lema del Pla de Curs d'enguany, «**Tu tens paraules de vida eterna**», és part de la resposta de Simó Pere a una pregunta de Jesús adreçada als Dotze, recollida a l'evangeli segons Joan (Joan 6, 68b). El context és prou significatiu: els i les deixebles de Jesús comencen a trontollar i a llançar la tovallola davant les paraules i les accions del Mestre de Natzaret. S'aprecia la manca de formació integral d'alguns deixebles per viure sempre la Paraula de Jesucrist en la vida concreta.

«Llavors molts dels seus deixebles, després de sentir-lo, van dir: “Aquestes paraules són molt dures. ¿Qui és capaç d'acceptar-les?” Jesús, sabent que els seus deixebles murmuraven de tot això, els digué: “Això us escandalitza? Doncs què direu quan veureu el Fill de l'home pujant on era abans? És l'Esperit qui dona vida; la carn no serveix de res. Les paraules que jo us he dit són Esperit i són vida. Però entre vosaltres n'hi ha alguns que no creuen.” Des del principi, Jesús sabia qui eren els qui no creien i qui l'havia de traïr. I afegí: “Per això us he dit que ningú no pot venir a mi si no li ho concedeix el Pare.” Des d'aquell moment, molts dels seus deixebles es van fer enrere i ja no anaven més amb ell. Llavors Jesús digué als Dotze: “¿També vosaltres em voleu deixar?” Simó Pere li respongué: “Senyor, a qui aniríem? **Tu tens paraules de vida eterna**. I nosaltres creiem i sabem que tu ets el Sant de Déu.”» (Joan 6,60-69)

Per tant, cal promoure la formació en els i les militants acompanyats per consiliaris i consiliàries també formats. Perquè, tal com molt bé subratlla el document *La Pastoral Obrera de tota l'Església* (POTE), «la formació no és un privilegi d'alguns, sinó un dret i un deure de tots... En això partim de la llarga experiència que els moviments apostòlics ja tenen en l'Església que ha fet palesa la importància de la formació en els militants obrers cristians per a assumir el propi

protagonisme laïcal i la seva missió evangelitzadora, tant personal com comunitària» (n. 20). I, sense oblidar que, seguint la POTE en el mateix número, «el cristià laic es forma especialment en l'acció. Un mètode eficaç en la seva formació és la revisió de vida, avalat per l'experiència i recomanat pel magisteri de l'Església».

Revisió de vida

Com en el seu moment va apuntar Jordi Fontbona, veterà consiliari de l'ACO, «la revisió de vida és més que un mètode (seguir els passos de Veure-Jutjar-Actuar, i ja està). No és quelcom que funciona de manera matemàtica. És també esperit, ja que porta a viure una espiritualitat concreta. Porta un dinamisme espiritual que ens va transformant, que ens ajuda a viure “en Esperit i en veritat”» (Jesús a la samaritana: Jn 4,23). («L'espiritualitat de la revisió de vida», Jordi Fontbona, Dossier del Butlletí de l'ACO, n. 197)

Per tant, la formació militant sempre ha d'anar fonamentada en Jesucrist i el seu Esperit. Una espiritualitat concretada, arrelada, encarnada, vinculada a la realitat que vivim en la nostra missió en el món obrer. Nosaltres l'anomenem espiritualitat militant. Jesucrist tenia ben assumit que la seva formació era integral, arrelada a la relació constant amb el seu Pare amb entranyes de Mare. I, sempre, guiat per l'Esperit de Déu, que l'empenyia a la seva missió amb olor de Regne de Déu. Segur que la formació de Jesús va començar per l'acció educativa familiar del seu pare, Josep, i de la seva mare, Maria, més tard pel sistema educatiu del poble del seu temps i després per l'experiència vital en general amb les petites coses.

Aquí tenim aquesta revisió de vida programada, com a militants cristians obrers personalment i en Església enviada al món obrer, per a aprofundir en la nostra formació tant de cara endins com de cara enfora.

VEURE

Fer una descripció de com m'he anat formant en els àmbits personal, comunitari, espiritual, laboral, social, familiar, eclesial, acadèmic, bíblic i teològic, de militant cristià obrer...

Quines persones, institucions, comunitats..., han estat les meves formadores en algun moment de la vida? Per què?

Quin paper hi ha tingut l'ACO?

Què ha suposat aquesta formació? Per què?

De la teva formació personal i comunitària quines mancances aprecies? Em sento de-format/da? Per què?

Coneixes els mitjans formatius que té l'ACO actualment? Com els fas servir? Per què?

JUTJAR

Quins valors positius i negatius de l'experiència obrera, associativa, alliberadora..., has descobert de la formació que has rebut fins ara? Per què?

Què aportes als altres a partir de la teva formació? Per què?

A la llum de l'Evangelí:

Com Jesús es forma i és Mestre per als altres?

Com el seus deixebles, amb el seu testimoni, han transmès i continuen transmetent els valors del Regne de Déu abans, ara i sempre?

(Es poden fer servir els textos que es proposen a l'apartat de l'Estudi d'Evangelí i/o d'altres que ressonin a l'interior dels i les militants que fan la revisió de vida programada acompanyats pels respectius consiliaris o consiliàries).

Crides de conversió que t'han sorgit a partir de la Paraula de Déu compartida.

ACTUAR

Per a arribar a compromisos, canvis d'actituds, gestos alliberadors concrets:

En què i amb qui m'he de formar més com a militant cristià/na obrer/a? Com, quan i amb qui ho faré?

En què creus que l'ACO (en el grup, en la zona i en el moviment en general) ha d'aprofundir i treballar més la formació perquè realment sigui autèntica per a la missió evangelitzadora en el món obrer? Per què?

CELEBRAR

Estaria bé que, després d'acabar i recollir les conclusions de la revisió de vida, poguéssim celebrar-ho en el grup, en la zona, en la comunitat parroquial... Potser en una eucaristia, amb un dinar de germanor. Perquè la celebració festiva també és formativa perquè ens forma com a persones i fills i filles del Déu que és present. «... Per això, la festa és un regal preciós de Déu; un regal preciós que Déu ha fet a la família humana: no el fem malbé!» (Papa Francesc, audiència general del 12 d'agost de 2015)..

Estudi d'Evangelí

A continuació tenim alguns textos bíblics que ens poden ajudar a conèixer una miqueta més Jesús com a Mestre i Formador. Com molt bé va dir Florenci Costa: «Conèixer Jesucrist per reconèixer-lo en la vida, en l'acció, en el treball i en la lluita, en el moviment, en la revisió de vida, en l'Església, en el cor de cadascú..., aquesta és la finalitat i el sentit últim de l'estudi d'evangelí. Conèixer-lo per a estimar-lo a ell present en els companys i companyes, en els més pobres, en la comunitat i en els sagraments. Mai no esgotarem aquest "pou sense fons" de l'Evangelí, de la Paraula de Déu, de la Bíblia..., així com mai no esgotarem el coneixement i el reconeixement de Jesucrist, l'amor a ell i als germans i la comunió amb ell i amb el seu poble.» (*L'Estudi d'Evangelí*, Florenci Costa, Document d'ACO n. 3, p. 16)

Podem seguir el mateix esquema d'Estudi d'Evangelí, que seguidament oferim, en cada fragment de la Paraula de Déu amb la intenció d'aprendre de Jesús en aquest aspecte de formar-nos com a militants cristians obrers:

1. SILENCI I PREGÀRIA BREU

Després d'un breu silenci preguem a l'Esperit Sant per demanar el do de comprendre la Paraula de Déu i poder conèixer i estimar Jesucrist i, així, poder-lo seguir millor i donar-lo a conèixer. Perquè l'Esperit ens doni llum per aprendre de Jesús en la seva dimensió formadora. I així formar-nos de cara endins com a deixebles del Crist en la vocació per després formar-nos de cara enfora com a apòstols del Crist en la missió que ens encomana com a militants cristians de l'ACO.

2. LECTURA

Llegim el text (si és en grup, una persona el llegeix en veu alta). I el rellegim en silenci, tranquil·lament. Si hi ha possibilitat d'aclarir dubtes de comprensió, ho fem ara, abans d'entrar en el fons: simbolismes, referències pròpies de l'època, elements teològics... (consultem notes o un llibre bíblic que tinguem a mà; si és en grup, el / la responsable del grup amb el / la consiliari ho pot portar preparat).

3. CONTEMPLACIÓ (cadascú personalment)

- * Contemplem Jesús: mirem què fa, escoltem què diu, mirem com està entre les persones, les seves actituds, la relació amb el Pare, com es forma interiorment, de cara endins, i per a la missió cap enfora.
- * Contemplem els altres personatges de l'escena: què fan, què diuen... Si no surt Jesús directament en el passatge, contemplem què diuen, què fan amb relació a ell...
- * Ens fixem, també, en què passa al llarg del relat, quins canvis es produeixen, què ha fet que es produís el canvi, quines conseqüències té aquest canvi per a les persones...
Apuntem el que hem descobert, sobretot de Jesús, sobre com es forma i va formant els deixebles i la gent en general (després ho compartirem, si el fem en grup).
- * Contemplem la Vida: mirem la pròpia vida i la de les persones dels ambients on vivim; tinguem una mirada especial sobre la vida per fixar-nos com es formen o deformen com a persones, eduquen en totes les dimensions de la persona...
- * Ens adonem que el que hem vist en l'Evangeli es dona en la Vida, i ens parla, ens qüestiona, ens dona llum sobre aquest aspecte de la

formació dels altres i de la nostra com a militants cristians. Apuntem, amb actitud d'acolliment i de pregària (de diàleg amb Jesús), els signes del Regne que hem descobert en la vida:

- què hem descobert del Regne en la pròpia vida, en la dels altres, en la de l'ACO...;
- què espera Déu de nosaltres, quina és la voluntat de Déu de cara a mantenir, potenciar o canviar actituds i formes de vida per tal d'identificar-nos cada vegada més amb Jesucrist Formador que sempre ens vol educar i formar personalment i comunitàriament; i explicitar les crides concretes que Déu ens fa a través de tot això (després les compartirem, si ho fem en grup);
- formulem ben concretament les crides per a treballar més decididament per l'arribada del Regne de Déu des d'aquest vessant de formació com a deixebles i apòstols de Jesucrist.

4. COMPARTICIÓ (si ho fem en grup)

Amb confiança, acolliment i senzillesa, compartim el que hem descobert (és important que escoltem sense interrompre, acollint el que diu l'altra persona amb llibertat, sense entrar en debat intel·lectual o ideològic. Cal recordar que Jesús també parla a través de les paraules dels altres i, així, ens forma i ens fa créixer com a comunitat en comunió amb tota l'Església).

5. PREGÀRIA D'ACCIÓ DE GRÀCIES

Agraïm a l'Esperit Sant els fruits d'aquest treball sobre com Jesús es forma amb el Pare amb la Saviesa de l'Esperit Sant per formar els seus deixebles i la gent de bona voluntat. Demanem-li també que ens formi més per ser fidels a la missió evangelitzadora en el món obrer

com a ACO. I preguem per les persones en qui hem pensat al llarg de la contemplació de la Vida i l'Evangelí.

Jesús té paraules de vida eterna (Joan 6,60-69): «Llavors molts dels seus deixebles, després de sentir-lo, van dir: “Aquestes paraules són molt dures. ¿Qui és capaç d’acceptar-les?” Jesús, sabent que els seus deixebles murmuraven de tot això, els digué: “Això us escandalitza? Doncs què direu quan veureu el Fill de l’home pujant on era abans? És l’Esperit qui dona vida; la carn no serveix de res. Les paraules que jo us he dit són Esperit i són vida. Però entre vosaltres n’hi ha alguns que no creuen.” Des del principi, Jesús sabia qui eren els qui no creien i qui l’havia de traïr. I afegí: “Per això us he dit que ningú no pot venir a mi si no li ho concedeix el Pare.” Des d’aquell moment, molts dels seus deixebles es van fer enrere i ja no anaven més amb ell. Llavors Jesús digué als Dotze: “¿També vosaltres em voleu deixar?” Simó Pere li respongué: “Senyor, a qui aniríem? Tu tens paraules de vida eterna. I nosaltres creiem i sabem que tu ets el Sant de Déu.»»

Jesús va creixent i formant-se, en un poble concret, per realitzar la missió encomanada pel seu Pare (Lluc 2,41-50): «Els pares de Jesús anaven cada any a Jerusalem amb motiu de la festa de Pasqua. Quan ell tenia dotze anys, hi van pujar a celebrar la festa, tal com era costum. Acabats els dies de la celebració, quan se’n tornaven, el noi es quedà a Jerusalem sense que els seus pares se n’adonessin. Pensant-se que era a la caravana, van fer una jornada de camí abans de començar a buscar-lo entre els parents i coneguts; i com que no el trobaven, van tornar a Jerusalem a buscar-lo. Al cap de tres dies el van trobar al temple, assegut entre els mestres de la Llei, escoltant-los i fent-los preguntes. Tots els qui el sentien es meravellaven de la seva intel·ligència i de les seves respostes. En veure’l allà, els seus pares van quedar sorpresos, i la seva mare li digué: “Fill meu, per què t’has portat així amb nosaltres? El teu pare i jo et buscàvem amb ànsia.” Ell els respongué: “Per què em buscàveu? No sabíeu que jo havia d’estar a casa del meu Pare?” Però ells no compregueren aquesta resposta. Després baixà amb ells a Natzaret i els era obedient. La seva mare conservava tot això en el seu cor. Jesús creixia en edat i saviesa, i tenia el favor de Déu i dels homes.»

Jesús forja la seva missió en la Paraula de Déu Pare i en la força de l'Esperit (Marc 1,9-11): «Per aquells dies, Jesús vingué des de Natzaret de Galilea i fou batejat per Joan en el Jordà. I tot seguit, mentre pujava de l'aigua, veié que el cel s'esquinçava i que l'Esperit, com un colom, baixava cap a ell. I una veu digué des del cel: “Tu ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut.”»

Jesús comença formant una petita comunitat per guarir, treure dimonis i predicar el Regne de Déu (Marc 3,13-19): «Jesús pujà a la muntanya, va cridar els qui va voler, i ells anaren cap a Jesús. En designà dotze, als quals donà el nom d'apòstols, perquè estiguessin amb ell i per enviar-los a predicar, amb poder de treure dimonis. Els dotze que va designar són aquests: Simó, a qui donà el nom de Pere; Jaume, fill de Zebedeu, i Joan, germà de Jaume, als quals donà el nom de Boanerges, que vol dir “fills del tro”; Andreu, Felip, Bartomeu, Mateu, Tomàs, Jaume, fill d'Alfeu, Tadeu, Simó el Zelós i Judes Iscariot, el qui el va traïr.»

Jesús dedica temps a formar els seus deixebles (Marc 4,33-34): «Amb moltes paràboles semblants, Jesús anunciava la paraula a la gent, de la manera que ells eren capaços d'escoltar-la. No els deia res sense paràboles, però en privat ho explicava tot als seus deixebles.»

Jesús forma la militància dels seus deixebles en la relació íntima i permanent amb Déu Pare, Abba (Lluc 11,1-4): «Una vegada, Jesús pregava en un cert indret. Quan hagué acabat, un dels deixebles li digué: “Senyor, ensenya'ns a pregar, tal com Joan en va ensenyar als seus deixebles.” Ell els digué: “Quan pregueu, digueu: Pare, santifica el teu nom, vingui el teu Regne. Dona'ns cada dia el pa que necessitem; perdona els nostres pecats, que nosaltres també perdonem tots els qui ens han ofès, i no permetis que caiguem en la temptació.”»

Jesús també forma als seus deixebles en l'acció evangelitzadora i transformadora (Lluc 10,17-20): «Els setanta-dos van tornar plens d'alegria i deien: “Senyor, fins els dimonis se'ns sotmeten pel poder del teu nom.” Jesús els digué: “Jo veia Satanàs que queia del cel com un llamp. Us he donat poder de trepitjar serps i escorpins i de vèncer

tota la potència de l'enemic, i res no us farà mal. Però no us alegreu perquè els esperits se us sotmeten; alegreu-vos més aviat perquè els vostres noms estan inscrits en el cel.”»

Pere és el prototip de deixeble apòstol format per Jesús (veure annex n. 1)

Jesús viu i transmet la «saviesa evangèlica» (Lluc 10,21-24): «En aquell mateix moment, Jesús, ple de la joia de l'Esperit Sant, digué: “T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos. Sí, Pare, així t'ha plagut de fer-ho. El meu Pare ho ha posat tot a les meves mans. Ningú no coneix qui és el Fill, fora del Pare, i ningú no coneix qui és el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar”. Després es va girar cap als deixebles i, a part, els digué: “Feliços els ulls que veuen el que vosaltres veieu! Us asseguro que molts profetes i reis van voler veure el que vosaltres veieu, però no ho veieren, i sentir el que vosaltres sentiu, però no ho sentiren”.»

Jesús viu i fa viure l'espiritualitat del servei fratern i de la comunió (Joan 13,12-20): «Després de rentar-los els peus, es va posar el mantell i tornà a taula. Llavors els digué: “¿Enteneu això que us he fet? Vosaltres em dieu ‘Mestre’ i ‘Senyor’, i feu bé de dir-ho, perquè ho soc. Si, doncs, jo, que soc el Mestre i el Senyor, us he rentat els peus, també vosaltres us els heu de rentar els uns als altres. Us he donat exemple perquè, tal com jo us ho he fet, ho feu també vosaltres. En veritat, en veritat us ho dic: el criat no és més important que el seu amo, ni l'enviat més important que el qui l'envia. Ara que heu entès tot això, feliços de vosaltres si ho poseu en pràctica!

»No parlo per tots vosaltres. Sé qui vaig escollir, però s'havia de complir allò que diu l'Escriptura: *El qui compartia el meu pa, m'ha traït el primer*. Us ho dic ara, per endavant, perquè, quan passi, cregueu que jo soc. En veritat, en veritat us ho dic: qui acull els qui jo enviaré, a mi m'acull, i qui m'acull a mi, acull el qui m'ha enviat.»

Formar-se per anunciar Jesucrist i el seu Evangeli (Romans 15,14-

19): «Germans meus, estic ben convençut que esteu plens de bondat, que posseïu un coneixement perfecte i que sou capaços d'instruir-vos els uns als altres. Tanmateix, us he escrit en algun punt amb un cert atreviment com per refrescar-vos la memòria. He rebut de Déu el do de ser servidor de Jesucrist entre els pagans, exercint-hi la funció sagrada d'anunciar l'evangeli de Déu, perquè així ells es converteixin en una ofrena que li sigui agradable, santificada per l'Esperit Sant. Per això, puc gloriar-me en Jesucrist del meu servei a Déu; i només gosaré parlar d'allò que Crist ha realitzat a través meu perquè els pagans fossin obedients a la fe. Ell s'ha valgut de la meva paraula i de la meva acció, acompanyades del poder d'obrar senyals i prodigis i de la força de l'Esperit de Déu. D'aquesta manera he anunciat plenament l'evangeli de Crist, des de Jerusalem i pertot arreu fins a Il·líria.»

Formar-se, des de la diversitat, formant part de l'Església de Jesucrist en comunió amb la humanitat, en especial amb el món

obrer (1 Corintis 12,12-31): «El Crist és com el cos humà, que és un, encara que tingui molts membres: tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus i grecs, esclaus i lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per a formar un sol cos, i tots hem rebut com a beguda un sol Esperit.

»Ara bé, el cos no consta d'un sol membre, sinó de molts. Si el peu deia: "Com que no soc mà, no soc del cos", no per això deixaria de ser del cos. I si l'orella deia: "Com que no soc ull, no soc del cos", no per això deixaria de ser del cos. Si tot el cos fos ull, com podria sentir-hi? Si tot el cos fos oïda, com podria oïr? Però Déu ha distribuït en el cos cada un dels membres de la manera que li ha semblat. Si tot el cos es reduís a un sol membre, on seria el cos? Així, doncs, els membres són molts, però el cos és un de sol. L'ull no pot dir a la mà: "No em fas cap falta", ni tampoc el cap als peus: "No em feu cap falta." Ben al contrari, els membres del cos que semblen més febles són els més necessaris; els que ens semblen menys dignes, els cobrim amb més honor; i els que tenim per menys decents, els tractem amb més decència, cosa que no necessiten els membres més decents. Déu ha disposat el cos de tal manera que ha donat més

honor als membres que més en necessiten, perquè en el cos no hi hagi divisions, sinó que tots els membres tinguin la mateixa sol·licitud els uns pels altres. Per això, quan un membre sofreix, tots els altres sofreixen amb ell, i quan un membre és honorat, tots els altres s'alegren amb ell.

»Doncs bé, vosaltres formeu el cos de Crist, i cadascú n'és un membre. En l'Església, Déu ha posat, en primer lloc, apòstols; en segon lloc, profetes; en tercer lloc, mestres; després, els qui tenen poder d'obrar miracles; després, els qui tenen el do de guarir, d'ajudar els altres, de guiar-los, de parlar en llengües. ¿Són tots apòstols? ¿O tots profetes? ¿O tots mestres? ¿Tots fan miracles? ¿Tenen tots el do de guarir? ¿Tots parlen en llengües? ¿O tots les saben interpretar?

»Anheleu, però, els dons més grans!»

Jesús és la saviesa dels ignorants i febles que es formen només en ell (1 Corintis 1,26-31): «Germans, fixeu-vos qui sou els qui heu rebut la crida: no n'hi ha gaires de savis a la manera d'aquest món ni gaires d'influents o de bona família. Ben al contrari, Déu ha escollit els insensats d'aquest món per confondre els savis; i ha escollit els febles d'aquest món per confondre els forts. Déu ha escollit gent que no compta, els menyspreats d'aquest món; ha escollit els qui no són res per anul·lar els qui són alguna cosa. Així ningú no es pot gloriar davant de Déu. És gràcies a ell que vosaltres viviu en Jesucrist, ja que Déu ha fet d'ell la nostra saviesa, la nostra justícia, la nostra santificació i la nostra redempció, perquè, tal com diu l'Esclusura, *si algú es gloria, que es gloriï en el Senyor.*»

El fonament de la formació és l'adhesió a Jesús Fill de Déu (Gàlates 2,15-20): «Nosaltres som jueus de naixement i no pecadors d'origen pagà. Sabem que ningú no és fet just davant de Déu en virtut de les obres de la Llei, sinó que ho és per la fe en Jesucrist. Per això nosaltres hem cregut en Jesucrist i així som justos, no per les obres de la Llei, sinó per la fe en Crist, ja que ningú no és just en virtut de les obres que mana la Llei. ¿Pot ser que nosaltres, buscant de ser justos gràcies a Crist, també acabem essent pecadors? ¿Pot ser

Crist instrument de pecat? De cap manera! De fet, si ara em poso a reconstruir allò que havia destruït, em converteixo en transgressor de la Llei. Jo, en virtut de la Llei, vaig morir a la Llei a fi de viure per a Déu. Estic crucificat amb Crist. Ja no soc jo qui visc; és Crist qui viu en mi. La vida que ara visc en el cos, la visc gràcies a la fe en el Fill de Déu, que em va estimar i es va entregar ell mateix per mi. No vull fer inútil la gràcia de Déu, ja que, si algú fos just en virtut de la Llei, Crist hauria mort per no res.»

La finalitat de la formació és tenir els mateixos sentiments de Crist

(Filipencs 2,5-11): «Tingueu els mateixos sentiments que tingué Jesucrist: Ell, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no res: prengué la condició de servent i es féu semblant als homes. Essent humà el seu aspecte, s'abaixà i es féu obedient fins a la mort, i una mort de creu. Per això Déu l'ha exaltat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè en el nom de Jesús tothom s'agenolli al cel, a la terra i sota la terra, i tots els llavis reconeixin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.»

1. Com Jesús educa Pere en la militància (Un itinerari formatiu de la nostra pròpia militància cristiana)

Esquema d'una xerrada de Pepe Baena als militants de la JOC

1. Jesús el crida per primera vegada i li trastoca la vida: Jn 1,40-42
2. Jesús li fa la crida definitiva després de la gran pesca: Lc 5,1-11
3. Jesús el fa partícip de la crida de l'equip dels Dotze: Lc 6,12-16
4. Jesús guareix la sogra de Pere per a dignificar la militància en el servei: Mt 8,14-15
5. Jesús el fa testimoni de la vinguda del Regne en les seves accions de vida i alliberament: Mc 5,37-43
6. Jesús, caminant sobre les ones de la vida, el convida que es nulli: Mt 14,28-31
7. Jesús, després de veure que Pere té fe, li dóna una responsabilitat: Mt 16,16-19
8. Jesús l'interpel·la perquè no sap mirar com Déu en la seva militància: Mt 16,21-23

9. Jesús es despulla davant d'ell i els seus companys perquè aprofundeixin el sentit de la seva militància: Mc 9,2-8
10. Jesús li deixa clar per on va la militància pel Regne de Déu: Lc 18,28-30
11. Jesús l'envia amb Joan a preparar la festa pasqual a partir del viscut en la militància en el dia a dia: Lc 22,8-13
12. Jesús pregunta als Dotze si també volen abandonar la militància: Jn 6,67-69
13. Jesús li fa veure, amb el gest de rentar els peus, que la militància és per a servir els altres: Jn 13,5-17
14. Jesús el fa baixar dels núvols i li diu que el negarà malgrat que cregui que té clara la militància: Mc 14,26-31
15. Jesús el fa testimoni del dolor de la militància fins a les darreres conseqüències: Mt 26,36-41
16. Jesús el convida a no defensar amb la força la militància del Regne: Jn 18,10-11
17. Jesús té raó quan diu que no hi ha cap militant perfecte: Mc 14,66-72
18. Jesús Ressuscitat deixa clar que és el centre definitiu de la militància de Pere i de les generacions futures: Lc 24,34
19. Jesús Ressuscitat pregunta per la militància des de l'amor sense condicions: Jn 21,1-17
20. Jesús Ressuscitat li explica que, malgrat que el segueixi, no ho tindrà fàcil en la seva militància: Jn 21,18-23

2. L'experiència de Jesús

Jesús Renau (del llibre *La militància cristiana*, Editorial Claret, p. 71-73, 75, 76, 77)

La militància cristiana neix de la vivència de fe, estimulada i nodrida per la intimitat personal i pels compromisos socials externs. La vivència de fe és absolutament necessària, no sols per perseverar i per progressar en continuïtat i constància, sinó perquè la militància esdevingui autèntica, és a dir, segura, esperançada, plena d'estimació i d'obertures. El fracàs que constatem en moltes formes de militància cristiana es deu a la gradual buidor de la vivència i l'experiència de fe; s'ha assecat la font autèntica.

Cal recordar aquí que l'experiència de fe no és el mateix que l'experiència religiosa. L'ésser humà de natural cerca Déu, cerca en Ell una solució a molts dels seus problemes, una resposta als interrogants de la vida i de la mort, una protecció en la debilitat, tan incerta, d'una existència que sempre se sent com amenaçada. La religió canalitza aquestes necessitats. La religió intenta, d'alguna manera, lligar Déu a la persona humana, a fi d'aconseguir la seva protecció i ajut. L'experiència religiosa, però, és d'un Déu que s'escapa d'aquest joc de mútua dependència, perquè es manifesta com Misteri per a l'ésser humà religiós, que no té més remei que reconèixer la total i essencial alteritat i distància infranquejable que hi ha entre tots dos. Les religions més evolucionades de la història fan de Déu el centre de tota la realitat, accepten l'abisme entre Ell i les persones, tot reconeixent en el Misteri la clau d'explicació i la resposta de tot el que s'escapa de la nostra ment.

La fe té una estructura personal. Neix d'una trobada entre Jesús i la persona, i s'explicita en forma de relació interpersonal. Es fa molt difícil per al creient explicar la realitat de la trobada de fe, perquè per cadascú té una història personal, a la qual se sent fidel i lligat, i en la qual la iniciativa s'experimenta com de Jesús, com quelcom profundament gratuït. Una gràcia de fe, esperança i amor li ha estat donada. El creient sap que Jesús li ha estat fidel, que en els moments crucials ell ha estat al seu costat. La fe, doncs, es presenta com una resposta a una crida, a una acció no necessària, gratuïta, que la persona creient vol donar, i dona des de la seva llibertat, amb risc, profund sentit de compromís i, sobretot, agraïment.

És des de la perspectiva de la fe que entenem el que volem dir amb el nom de «experiència de Jesús». És l'experiència personal de la trobada i de la relació interpersonal amb Jesús. És el cor de la fe, el que fa que una persona sigui creient. Ser creient no és una opció per un sistema bo o millor, o una decisió per una mena de partit de Jesús o de l'Església, sinó una complexa experiència de relació interpersonal, jo-tu, entre Jesús i l'ésser humà, que se sent cridat, interpel·lat, agafat i, sobretot, estimat per Jesús, Ressuscitat i Present.

[...]

L'experiència de Jesús està acompanyada d'una experiència humana personal. S'identifica amb ella; més encara, és el seu cor, la seva essència. No són, doncs, dues realitats superposades, l'experiència de Jesús per un costat i la humana per l'altre, com deien abans la natural i la sobrenatural, sinó que són dues dimensions de la mateixa realitat. El fet és únic, els graus d'abstracció en què pot ser considerat, doble. El silenci humà del creient esdevé oració, estimació, amor de caritat, revolta per la justícia, salvació...; en una paraula, do de Déu en Jesucrist.

[...]

L'experiència de Jesús, la vinculant i íntima alteritat que vivim amb Ell, ens porta a ser cada cop més persones, potenciant en nosaltres tots els valors de la ment, de la voluntat, dels sentiments, de la capacitat relacional, de la comprensió humana, etc., unificant-ho tot en l'amor sense cap frontera ni discriminació, aquell amor no possessiu que és «pacient, és bondadós, no té enveja, no es vanagloria, no s'enorgulleix, no és insolent, no busca el propi interès, no s'irrita, no té en compte el mal, no s'alegra de la injustícia, sinó que s'alegra amb la veritat, tot ho excusa, tot ho creu, tot ho espera, tot ho suporta» (1 Cor 13, 4-7).

[...]

L'experiència de Jesús ens obre al Pare, en qui trobem la pau, la capacitat inexhaurible de reeixir, la força d'estimar i l'esperança segura de tot el que és definitiu.

3. La formació permanent: conferència del P. Amedeo Cencini

Us adjuntem els enllaços a les conferències que va fer Amedeo Cencini, sacerdot religiós dels Fills de la Caritat, en les Jornades sacerdotals a Loiola del 28 de Gener de 2019 sobre la formació permanent i el discerniment pastoral:

- La formació permanent com a procés psicològic:
<https://youtu.be/urGulCOAs0s>
- La formació permanent com a concepte teològic:
<https://youtu.be/NDU49oCWM90>
- Evangelitzar la sensibilitat per aprendre a discernir:
<https://youtu.be/dkYPjmFfhEw>
- Sensibilitat i fases del procés de presa de posicions:
<https://youtu.be/QfPDmaaaUUK>
- Discerniment i sensibilitat pastoral:
<https://youtu.be/9tFhu2PRBPQ>

4. Pla de Formació de l'ACO

- Consulteu a la Mediateca del web:
<http://acocat.org/mediateca/pla-de-formaci-de-laco>.

5. Qüestionari sobre la comunicació a l'ACO

Tal com es va comentar en el Comitè General del passat 19 de gener del 2019, la Comissió de comunicació vol conèixer de primera mà què sap i què pensa la militància de la tasca que es porta a terme en relació a la comunicació del moviment. És així que es pretén millorar-la, fer-la més propera i que pugui donar, encara més, una resposta a les diverses necessitats de la militància.

És per això que s'ha preparat un qüestionari perquè es pugui treballar als grups. Una vegada hagueu recollit totes les aportacions us podeu posar en contacte amb coordinació i la Comissió de comunicació per poder concretar una visita a la zona i comentar-ho.

Qüestionari:

- Comunicació en general al moviment: us assabenteu del que passa? Teniu sensació de poder participar?
- Web: el consulteu? Amb quina periodicitat? Us sembla clar i ordenat? Què trobeu a faltar?
- E-butlletí: us arriba? Us semblen interessants les notícies?
- Jornada de comunicació: portem fetes quatre edicions, us sembla interessant la temàtica? La dinàmica?
- Revista *Salillum*: us sembla interessant? Us serveix com a eina per explicar el moviment a altres persones? La passeu? Us veieu amb cor d'aconseguir subscripcions?
- Què puc fer personalment/com a grup per millorar la comunicació al moviment?

 www.acocat.org
 hola@acocat.org

 facebook.com/aco.acciocatolicaobrero
 [@ACOCat](https://twitter.com/ACOCat)